

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
papnagykereskedése, hova az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adhatók vissza.

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt

Hirdetmények díja:
□ centiméterenként 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér sora 20 kr.

E. M. K. E.

Eles, de kellemes ellentétül a most folyó nemzetiségi és politikai izgatottsággal, egy békés irányu, hazafias egyesület tartja közgyűlését a legrégibb vérmegyék szépen fejlődő központján. Az E. M. K. E. ez, mely híven teljesíti kötelességét s ebben nem engedi magát zavartatni sem chauvinismus, sem esüggedés, sem felekezeti érdek által. Egyszerűen a hazafiság fejlesztésének nemzeti irányu művelődés által való előmozdítását akarja eszközölni a megfelelő irányban működő hazafias erőknél egyesítésével.

A pártpolitika szünetel e napon, egyedül a mindenkét egyenlően átható nemzeti politikának van ünnepe, mely nem szereti a tulzást, elítéli a lanyhságot, s lángoló szavakkal ostromozza a tunyaságot és a hazafiatlan téletenséget.

Az egyesület számot ad e napon egy évi munkája eredményéről. E munka a béke munkája, nem a harc. Mi nem akarunk harcot románnal, szásszal, tóttal, — nem bántjuk nyelvük, nemzetiségük szeretetért, tisztelettel látjuk fajuk művelődését; de védjük a mi nemzetünket a beolvasztó hatások ellen s vissza akarjuk szerezni, akiket elvesztettünk, megakarjuk menteni, akiket elvesztettünk. E célra egy fegyverünk van: a nemzeti művelődés terjesztése egyház és iskola útján. 62 iskola, 21 óvoda és gyermekmenhely, 14 lelkesedés élvezi az Emke segélyét, de van e valaki, ki mindezt elégségesnek tartaná? Legalább még 100 iskola és óvoda, a népkönyvtáraknak és dalköröknek egész serege szükséges s a mi fő: az a 16,545 tag ne elégedjék meg azzal, hogy befizeti kötelezettségét, hanem szerezzen új tagokat, saját hatáskörében gondozza jobban az iskolát, a népkönyvtárt, lelkesítse a daloskört, szerettesse meg a nemzeti irodalmat és művelődést a magyarral elsősorban, de ismertesse meg lehetőleg a románnal és szásszal is, hogy legalább ne idegenkedjék tőle. Mert hát nem különös-e, hogy az a sok román és szász fiu, meg lány, kik a mi iskoláinkban tanulnak meg írni, olvasni, — fel-

sőbb intézeteinkben szerzik meg a magassabb művelődéshez szükséges alaptanulmányokat, amint kiteszik lábukat, azonnal hátat fordítanak nemesak a magyar irodalomnak, hanem a magyar társadalomnak is és csak azok maradnak köreinkben, kiknek hivatal, kenyérkereset kell? Ez a 16,545 tag működik tehát lelkesen e téren is, s ne higgye, hogy 100, vagy évi 2 frt lefizetésével eleget tett hazafiságának s a többit a Kolozsvárt székeltő igazgatóságra kell bízni.

A kik csak tehetik, jöjjenek el tehát az Emke közgyűlésére a haza minden részéből. Egymást látva, hallva — jobban fellobban a szunyadó érzelem, s a pihenő tetterő, melyet haza terve eredményesebben érvényesíthetünk. Ha híven teljesíti mindenki erejéhez mért kötelességét, ha a közgyűlésen egybejövő mágnás és földmives, egyházi és világi kezét kézbe téve működik, — nem bánthat benünket sem a romániai Liga, sem az anarchiának és socialismusnak szerencsétlen réme.

Évi jelentés az Emke 1893-94. évi életéből.

Jókora füzetecske foglalja magában az Emke 1893-94. évi (X.) jelentését, mely a t. alelnök-főtájtár, Sándor József tollából eredett s a folyó hó 3-ikán Tordán tartandó rendes közgyűlésre készült.

Rövid bevezetés után szól e jelentés első sorban az egyesület szervezetről, még pedig 3 czímen: közgyűlés, igazgató-választmány s fiók-választmányok czímen.

Azután a működést öleli föl, rendre sorolván az egyesület által fenntartott és támogatott szak- és nép-iskolák, óvók és gyermekmenhelyek jelen évi életének adatait. Szól azután a lelkesítő segélyekről, emberbaráti és rokon intézményekről, felhasználható alapokról és egyéb segélyekről, népkönyvtárakról és népdaloskörökről, kiadványokról, az EKE-ről, a vidék érdekeinek egyéb gyámolításáról s testvéregyesületekkel való érintkezésről.

Szó van e részben egyebek közt a mi megyénkben levő balázsfalvi emkeiskoláról, melyért

eddig 1987 frt 92 krt áldozott az egyesület, a borbereki ev. ref. népiskoláról, melyért 263 frt 50 krt, a harii ref. iskoláról, melyért 550, a magyar-igeniről, melyért 1421 frtot, a maros-gezeiről, melyért 275 frtot, a maros-portusiról, melynek ez évben 50 frtot, a maros-szentkirályiról, melyért 327 frt 50 krt, a szászújfalusiról, melyért 285 frtot, az alvinczi óvóról, melynek fenntartására 675 frtot, a balázsfalvi és borbándi gyermekmenhelyekről s a verespataki óvóról. Érdekes továbbá e részben a n.-enyedi Kovács Sándor-féle árvaházról szóló jelentés, melyet az alábbiakban szöszszerint közlünk:

„Az E. M. K. E. halhatatlan nevű alapítója Kovács Sándor nagy-enyedi mérnök egyik terve volt az is, hogy Nagy-Enyeden a városi és vidéki, valamint a székely-csángó árvák számára árvaházat létesítsen. Az 1891. december 15-én bekövetkezett halála ebben a tervben megakadályozván, bátyja és E. M. K. E.-vel együtt örököse, Károly tette magáévá a terv kivételét. Az öcsesétől örökölt házat stb. mondott célra hagyta. Az árvaház az elhunyt néhai nővére nevével nevezte. Az E. M. K. E. csonkittatlanul hagyván Kovács Sándor 43.600 frt hagyatékát, mely 100.000 frtra növelendő, kimondta, hogy másnemű jövedelmeiből évi 1000 frtjával 5000 frtot fog Nagy-Enyed városa kezébe kifizetni. Végleges kifizetésig még évi 5% jár. Kifizettünk az 1893. évben is 1000 frtot és felvettünk a f. évre ugyanannyi frtot, a mivel és az 1895. évi részlettel az alapítvány lefizetve lesz. Kamat az idén 100 frt volt. A várossal az E. M. K. E. jogait és befolyását illetőleg külön szerződésünk van, a melyet előző évi jelentéseinkben már közöltünk.“

A népkönyvtárak közt következő jelentést olvashatunk a balázsfalvi, felenyedi, maros-szent-benedeki, verespataki és vizaknai könyvtárakról. A dalegyesületek közt is szerepel vármegyénk a gyulafehérvári Emke dalárdával, melynek elnöke Zlamál Ágost.

Ugyancsak e részben kiemeljük még azt, hogy a milleniumon részvétel ügyében széles ala-

TÁRCZA.

Galamb és csalogány.

(Elbeszélés.)
Werner Gyulától.
(Folytatás.)

Két nő s egy fiúcska igyekeztek a fürdőépületek felé. Egyik kezükkel kalapjukat tarták, másikkal, közösen a fiúcskát vezették. A szemükbe vágódó por ellen nem tudtak elég jól védekezni. A fiatalabb nő kacagott, a mi a másikat bosszantani látszott.

— Ugyan mit nevezsz Matild? Ez a buta szél. Különböztetted jövedre hangol, mert lábaid felett ellebbenti a szoknyát. S neked kis lábaid vannak.

A megszóllított karsu barna hölgy még erősebben nevetett.

— Te is örülsz a szélnek Leóna. Kivörösíti szemeidet s férjed elfogja hinni, hogy elutazása miatt sirtad jól ki szép szemeidet.

A nevetéssel azonban pórul járt. Kalapját egy pillanatra kieresztette kezéből s mire odakapott, már maga előtt hajtotta a szél.

— A kalapot! Drága csipkedisz van rajta. No hiszen, akár a sutba fogod dobhatni, ugy tönkre men.

— Ki nem állhattam a formája miatt. Ervin fuss utána.

Elbocsátotta a kis fiu kezét, a ki megállt s kihívóan nézett a két hölgyre.

— Nem futok. Azért sem futok. Fuss te.

Malvin lehajolt a gyermekhez s arcát simogatta. — Bábucskám légy engedelmes. Veszek neked egy kardot.

- Meg egy csákót.
- Jó, jó csak siess.
- Meg piros, aranyszínös dolmányt.
- Azt is, de mozdulj.
- Meg egy . . .

A fiatal hölgy nevető arca megváltozott. Szemei szikráztak s ajkait összeharapta. Megfogta a gyermek gallérját s felemelte rá kezét,

— Kölyök menj! nesze, nesze! — ütni kezdte, mire a fiu éktelen sivalkodásban tört ki.

Váratlanul magas férfi tűnt fel szemközt velük. Egyik kezével csiptetőjét tette fel, másikkal a kalapot hozta. Elegánsul volt öltözve s hófehér inge s kezéi vakítóan fényltek a szűrkéségben.

— Engedelmeiddel hölgyeim — hajolt meg a nők előtt — egy kicsit a zsandár szerepét voltam bátor eljátszani. Ime a bűnös szökevény.

S kellemmel nyújtotta át Matildnak a kalapot.

Átvette s alig biccentette meg fejét. A gyermek lecsendesítésével volt elfoglalva, a ki leült a porba, lábával rugdalózott s porral kente be könnyes arcát. Lehajolt hozzá s hízlgő szavakkal békítette.

— Drágám, sirásod szívemet tépi szét. Rossz voltam hozzád, beismerem. Bocsáss meg.

S meg akarta csókolni. Ervin kezével a nő fényes fekete hajába kapaszkodott s versenyt ordított a szélllel.

— Engemet ne csókolj meg, — s ujjával a jöve-

vényre mutatott — azt a bácsit csókold meg s annak végy aranycsákót s kardot. Mert felvette a kalapot az orrom előtt a csunya. Beh!

Kiöltötte rá hegyes nyelvcsékjét s eleresztette anyja haját. Az idegen komoran nézte e jelenetet. Nagy szürke szemei tétován jártak a három alakon.

— Anygal Nándor vagyok. Ha nincs ellenükre, önökhöz csatlakozom s karomban viszem haza kis elenségetem.

— Maga nem visz. Vigye maga a mamát, a kinek a kalapját felvette.

Némi csodálkozással nézett a nőre.

— Azt hittem nővére a fiúcskának, — szól halkan.

— Anyja vagyok, uram — s kielégített hiúság villant fel szemében.

A szél erősebben fúj s az eső csepegni kezdett. Üveges zárt hintó érte utól őket.

— A püspök hintója — szól az idősebb hölgy és üres. Bizonyosan a szomszéd faluba vitte ő méltóságát, pompás pisztrángot enni. Vagy a mi valószínűbb, a legközelebbi vasútállomáson volt valakiért, a ki nem jött meg.

A bakon ülő inas felismerte a hölgyeket s leugrott, hogy azt felajánlja. Ajánlatát szívesen fogadták. A férfit is felszólították, hogy üljön be velük.

— Köszönöm, s egyet hátralepelt — én szeretem az ily széles időt. Idegeim csodálatosan rokonszenveznek a viharral.

— Én is szeretem.

A fiatal nő még nem ült fel s a megmentett kalap még kezében volt. Fényes haja kibontakozott s

hirdet-
divonat.

mai kir. já-

mint telek-

ság közhir-

ogy Barak

i vegrehaj-

enus Anna

vegrehaj-

edő elleni

követelés és

regrehajási

rizaknai kir.

g területén

kor község

kvó alamori

kyben 1 +

919, 2920,

vrajzi szám

ett ingatla-

árverést 840

zennel meg-

ikiáltási ár-

elte, és hogy

megjelölt in-

az 1894.

s hó 2-ik

délelőtt 10

amkor köz-

ál megtar-

vános árve-

megállapított

áron alól is

ognak.

zni szándé-

oznak az in-

beesésének

észpénzben,

881. LX. t.

aban jelzett

al számított

évi novem-

3333. sz. a.

ügyminisz-

et 8. §-ában

óvadékképes

ban a kikül-

hez letenni,

ánatpénznek

al előleges

éről kiállí-

lyszerű elis-

atszolgál-

zaknán, 1894.

s hó 17-én.

járásbírósg

kkönyvi ha-

mat hitelül

Sisszel,

kiadó.

pokon nyugvó akeziót indított meg az egyesület s hogy a székelyegylettel fusio ajánlatokat kezdett.

Az évi jelentést a vagyoni állapot (1.025.027 frt), a vagyonkezelés, a tagok s a pénztári elszámolások és előirányzatok zárják be. Innen megemlítjük, hogy a tagok jelenlegi száma: 75 örökös (szaporulás = 1), 1873 alapító (sz. = 28), 10824 rendes (sz. = 473), s 4773 pártoló (sz. = 225), a tagok összes száma 16545.

Az elhalt tagok között melegen emlékszük meg a jelentés Hegedűs János nagyenyedi theol. tanárról, mint a „ki tevékeny részt vett az egyesület megalapításában, általában mindennemű ülésében és ügyeiben és különösen az évi közgyűléseknek kezdet óta rendes látogatója volt.”

Ezen Emkefüzet függelékében Felméri Lajos necrologját s a IX. gyűlés jegyzőkönyvét is ott találjuk.

B. Józsa.

VEGYES HIREK.

— **A Wekerle-kormány lemondott, lemondását Ő Felsége elfogadta s a kabinet alakításával gróf Khuen Héderváry Károly horvát bánt bizta meg.** E hír folyó hó 1-én este gyorsan szétfutott városunkban s nagy izgatottságot és nagy meglepetést keltett, miután a képviselőház második szavazása után fel lehetett tenni, hogy némi kisebb fontosságú kölcsönös engedmények mellett a válság szerencsésen meg lesz oldva.

— **Br. Jósika Sámuel belügyminiszteri államtitkár lemondását Ő Felsége elfogadta;** őszintén sajnáljuk, hogy az erdélyrészi viszonyok e kiváló ismerőjének fényes tehetségeit a belügyi kormányzatban nélkülözniük kell.

— **A Memorandum-per** lejártával újabb tüntetésekkel végződött a mult hét. Május 27-én délután Patitia Rubin, ki 2 évet és 6 hónapot kapott, érkezett meg Gy.-fehérvárra; s az előzetesen értesített hívek közül pár százan kimentek az indóházhoz. Miután a kirendelt csendőrség a tolongást rendben akarta tartani, egy Seusán Andre nevű megragadta egy csendőrfegyverét, ki azt kirántva, Seusant hasba szúrta, gyöngéden megsebesítette. Patitia megérkezvén, nagy „szereztárszka“-val lett fogadva s gyalog vonult be a városba. Házánál ismétlődött a nagy tolongás, egy ember karján megsebesült, a kaput bezárták, mire egy csendőr bemászott s a kaput kinyitotta. Miután Patitianál két katona volt s azokat nem akarta kiadni, — Csató alispán és Novák polgármester katonaságot kértek, mely rövid idő múlva megjelent s a rendet gyorsan helyreállította.

— **A megyeszerte** tartó izgatottság szükségessé tévén több helységbe katonaság kirendelését, — a főispán és alispán urak felterjesztései folytán belügyminister ō nagymlja gyors rendelkezésére május 29-én Enyedre egy század Miklóshuszár, Magyar-Igenbe, Maros-Ujvárra és Zalathnára egy-egy század gyalogság vonult, mi lényeges befolyással volt a kedélyek csendesülésére.

körülröpkedte fejét. Fekete szemei egyenesen merültek a férfi arcába.

— Hanem — tette hozzá — az esőt ki nem állhatom. S így sajnálattal, elhagyjuk önt.

A fogat sebesen megindult s csakhamar kövér cseppek estek a férfi világos felöltőjére s divatos kalapjára. A szél rohamokban fújt, a furdóhöz közel eső erdőből menekültek az ott lepott sétálóknak. Sokan emelgették meg kalapjukat az üveges hintó előtt.

— Szép nő s ugy látszik, igen előkelő — morgogta és sétatálcájával vivók módjára hadonázott — s a vihart szereti. A zúgó szelet — eső nélkül.

S mitsem törődve a széllel és esővel, tovább folytatta utját.

II.

Mikor már csaknem bőrig ázott, száraz hely után nézett. Az utat jobbra hagyta s egy tisztás felé tartott, hol fényő és vadgesztenyefák hajlongtak a szélben.

— Itt védve leszek, — mondá s mint megázott kis kutya, rázta magáról a vizet.

Hátát egy gesztenyefa törzsének támasztotta. Karjait összefonta mellén s fénylő szemmel követte a széltől letört galyak leválását.

— Nem mindennapi kedvtelés, annyi szent. A szép asszonyka is csak eső nélkül szereti a szelet. De én esővel, hóval, jéggel — s cikázó villámokkal együtt. Hisz mind ez elengedhetetlen járuléka a szélnek. Ezek nélkül olyan, mint a gyermek játékszerek nélkül. Vagy mint a hajgáló kéz, melynek sem sóvény, sem kavics nincs keze ügyében. No mily hatalmasan zsarnokoskodik az egész vidéken. Mily nyilsebesen dobálja oda-

— **Vizaknán** május 27-én a N.-Szebenbe utazó „martyrok“ üdvözlésére több százan mentek ki. Ott is volt egy kis erőszakoskodás, amennyiben a rendfenn-tartásra szintén kirendelt pénzügyőrök egyikének karját egy oláh megragadta, de társa hirtelen feltalálván magát, — a levegőbe lött s a váratlan lövés megtette a hatást: a publikum gyorsan szétszözlött.

— **A tordai Emke-közgyűlésen** vármegyénk választmányát Török Bertalan, Gáspár János, dr. Varró László képviselik. Résztvesz továbbá dr. Werner Gyula, Albert Iván, Tóth Miklós és Szilágyi Farkas és még többen.

— **A theol. ac. hallgatói** nemes és halás érzelmeikről fognak bizonyosságot adni folyó hó 13-ikán, szerdán d. u., a mikorra ugyanis jelen tanév folyamán elhunyt tanáraik (Józsa Zsigmond, Kiss Albert és Hegedűs János) emlékeztetere, gyászos ünneplést határoztak. A programot, melyhez a résztvevő közönséget szívesen elvárják a rendezők, jövő számunkban fogjuk közzétenni.

— **A nagy-enyedi daloskör** nyáreji mulatságot rendez folyó 9-én (szombaton), vagy ha az idő akkor nem kedvez, valamely következő szép napon, délután 6 órakor kezdve, a sétatéren. A mulatság megtartását, azon nap délután és délután, hármas taraczkölövények fogják jelezni. Belépő jegy ára (nem-tagoknak) személyenkint 60 kr. A tiszta jövedelem részben a Kossuth-szoborra adatik, s e célra felülfizetések is elfogadtatnak.

— **Templomfűtés.** A n.-enyedi ev. ref. egyház presteriuma közelebbi gyűlésében elhatározta, hogy Berde Sándor th. tanár s egyháztanácsos indítványát, mely a templomnak külsőben álló restaurálása alkal-mával annak fűtésre való berendezését ajánlja — pártolólá terjeszti az egyház képviselőtestülete elé. A fűtés berendezésére a hallei Heinze cég, mely a mult évben is valami 16 templomot látott el fűtő-készülékkel, már tervet is készített, mely szerint a költség 1700—2000 forint lenne; az évi fentartás 80—100 forintba tehető. Indítványozó jó példaadás kedvéért a templom fűtési alapjára tiz koronát ajánlott fel. Reméljük, hogy modern s felelett kívánatos tervének megvalósítására a kellő támogatás nem fog hiányozni. Közelebről a templomfűtés módjairól terjedelmesebb cikket hoz lapunk, melyre már most felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

— **A Bethlen főiskolában** a jelen tanévet záró vizsgálatok f. hó 11. és 27-ike közt fognak lefolyni; még pedig: a theol. akademián 18—22., a gym-nasiumban 14—27., a tanítóképzőben 11—23. s az elemi osztályokban 12—16. Az évszázó ünnepélyek sora a következő: Junius 10-én d. u. 4 órakor általános versenyek a testgyakorlásból, a tornakertben. Junius 17-én d. u. 3 órakor az önképző körök évszázó ünnepe s kapcsolatosan az ifjúsági zene- és énekkarok bemutat előadásai a nagyteremben. Junius 23-án d. u. 4 órakor az isk. év ünnepélyes bezárása a nagyteremben. E napon d. u. 2 órán kezdve az intézet összes gyűjteményei megnyitnak a látogatóknak. Junius 24-én d. e. 11 órakor gyászünnepély n. b. e. Hegedűs János és Józsa Zsigmond tanárok emlékeztetere a nagyteremben. Mindezekről s ezzel kapcsolatosan a jövő tanévre vonatkozó tudnivalókról részletes tájékoztatást nyújt az igazgatóság által mihamarabb kibocsátandó kis füzetcske.

fent a szürke felhőket. Amott letépte az órház tetejét. Mintha csak a halvány asszonykának a leütött kalapja volna. Különb az asszonyka igen jelentősen nézett reám égető szemeivel. Mintha szívemet akarta volna megrohanni szememen keresztül. Valóságos tigrisugrás volt a nézésében! Azt mondta: szereti a szelet; bizonyára a kedvemért mondta. Ugy tetszik nekem, rabzolgájának szemelt ki. Semmivel sem mondta, de egész lényéből kiéreztem. Kiéreztem — ez a helyes kifejezés. A nő, ha hódítani akar, olyan mint a nyitva feledezt illatszerez üveg — mindenki érzi szívének kábító illatát. Hanem a rabzolgaságból szép hölgy, nem lesz semmi. Nem hódolok meg már senki bájos akaratának. Sok nő megégette már a keze-met, — óvatosnak kell lennem. A csapdosó vihart jobban szeretem náluk. A vihar legalább egyenes és őszinte. Minden gyöngeségük közt ravaszságuktól borzadt lelkelem leginkább. A farkassal, mely véremre szomjazik és szemben támad meg, vidoran megbirkózom. De görcsöket kapok az egértől, mely éjjel keresztülösen vánkosomon... Nedves haját rendezte s oldalzsebéből írott s sötétveres jegyzőkönyvet vett elő.

— Nem szabad a felséges időt elsurranni hagyni. Ez az idő üdvösen izgatja írói geniemet. Puh! mily melegem van az alkotás belső hőségétől.

Kigombolta kabátját s kalapját hátratólta izzadó homlokáról. Szemei egy pontra irányultak mereven. Egész arcán látszott, hogy környezetével mit sem törődik s némileg eszméletlenül áll a csendesülő eső s a gyöngülő szélrohamban. Irni kezdett. Irónja sebesen szaladozott a papíron végig. Fokoként erősödő izga-

— **Az adózó közönség figyelmébe.** Felhívatik Nagy-Enyed város közönsége, hogy az 1894-ik évre végérvényesen megállapított IV. oszt. ker. adó kivetési lajstromát — mely a város adóhivatalánál 8 napi közzémlére ki van téve. — tekintse meg és a metaláni sérelmes tétel ellen felfolyamodásait a kellő időn belül a helyi m. kir. pénzügyigazgatóságához beadni el ne mulassza.

— **Kossuth Lajos,** elhunyt legnagyobb hazánkfia szobrára újabb a következő adományok folytak be a városi tanácshoz: Borsos József 65 számú gyűjtő-ívén adakoztak: Jenő 20 kr, Kovács Lőrincz 20 kr, Borsos József 20 kr. — Köpeczi József 63 számú gyűjtő-ívén adakoztak: Besenyei Sándor 10 kr, Tomai Bálint 10 kr, Deézi Sámuel 15 kr, Sátán János 20 kr, özv. Varga Pálné 10 k, Barát Sándor 10 kr, Bakos Béni 20 kr, Jancsó Gábor 20 kr, Kiss Mihály 50 kr, Hegyesi János 20 kr, Demeter Sándor 20 kr, Vohner Rudolf 10 kr, Brassai Zsigmondné 10 kr, Stern Száminé 10 kr, K. J. 10 kr, Kiss Mártonné 20 kr, Faragó Sándor 20 kr, Krizbai István 15 kr, Terebesi Ferencz 10, özv. Lazistyán Józsefné 20 kr, Szakáts Mózes 20 kr, Már Ferencz 10 kr, Besenyei Róza 10 kr, Bitai Klára 10 kr, Bitai Károly 10 kr, Benedeki Sz. János 20 kr, Bán Mihály 10 kr, Ince József 10 kr, Vinczelér Miklósné 10 kr, Gilla János 10 kr, Laboncz Ferencz 30 kr, ifj. Szotyori Jánosné 20 kr, ifj. Debreczeni Károly 10 kr, Mezei Sándor 10 kr, Simon Károly 10 kr, Erdélyi József 10 kr, Bodonyi Sámuel 10 kr, Fazekas Sándor 10 kr, Komáromy Ferencz 10 kr, Fogarasi Zsigmond 10 kr, Fogarasi Albert ifj. 10 kr, Fogarasi Jenő 10 kr, Takács Albert 10 kr. — Székely K. János 35. sz. gyűjtőívén adakoztak: Király János 20 kr, Fogarasi József 10 kr, Daskó Sámuel 20 kr, Zágonyi Károly 10 kr, Székely János 40 kr, Szent-Lélek társulat 5 frt. — Mátyás Lajos 31. sz. gyűjtő-ívén adakoztak: Jakab Károly 1 frt, Mátyás Lajos 1 frt, Bán Erzi 20 kr. — Richard Mihály 24. sz. gyűjtő-ívén adakoztak: Csizmakészítő társulat 3 frt, Richard Mihályné 50 kr. — Jancsó Sámuel vasuti állomás főnök 14. sz. gyűjtő-ívén adakoztak: Jancsó Sámuel 1 frt 50 kr, Tunyogi Károly 1 frt, Székely József 50 kr, Mán Imre 20 kr, Varga Ignácz 50 kr, Bokor István 20 kr. — Ifj. Kun József 64. sz. gyűjtőívén adakoztak: ifj. Kun József és neje 2 frt, Villersdorfer Antal 50 kr, Cserevény Mátyás és neje 1 frt, Cserevény Gizella 20 kr, idős Kun Józsefné 20 kr.

— **Irodalom.** Megrendelési felhívás Tompa Mihály összes költeményei nagy képes diszkiadására. Nekem, alulírott kiadónak, jutott az a kiváló szerencse, hogy nagy költőink: Petőfi, Vörösmarty, Tompa és Garay szellemi kincseit adhassam a nemzet kezébe, hogy azokat élvezhesse és megőrizhesse. Az én fáradozásom gyümölcse, hogy Petőfinék, nemzetünk büszkeségének, összes költeményei oly sok példányban vannak elterjedve hazánkban, hogy Vörösmartynak, irodalmunk ez örök fénylő csillagának, összes művei teljes kiadásban napvilágot láttak és hogy Tompának, hazánk egyik lángelméjű költőjének, remekművei is az én révemen jutottak a közönség asztalára. Tompának, a hamisítatlan érzés leghivatottabb tolmácsának, dalai edesen folynak, regéi elragadók és minden szava rávall a költő nagy lelkére, melyből fakadt, ép azért megragadja és fogva tartja az olvasó szívét. Belemarkol a lant hurjaiba, hogy a hazafi tépő, méla bánatát sirja el-

tottság vett erőt rajta. Némely kifejezést javított, más-hol egész sorokat törölt ki. Egész magaviselete elütött az olyan ember nyugodt komoly tartásától, a ki gondolkodik. Ösztönei, nem esze s ítélő ereje működtek.

Aztán felolvasta versét, szóközi lendülettel s kissé éneklő hangon. Egyik kezét kabátja alá dugta, a hol szívét kereste.

„Azt kérdezed, miért nem nyughatom meg.“
(Először láttam de a költőnek „te“ — minden szép nő s minden híres férfi.)

„Miért üldöznek ugy a kételyek.“
(E tekintetben fölülmulom a brit költő dán királyfiát. Senki sem kételkedik jobban nálam a hölgyek hűségében és más íróemberek állítólagos tehet-ségeben. Csak egy valódi költő van most Hunniában — mely nyög letiporva — s ez én vagyok.)

„Zord bércz helyett mért nem festek dalomban. Reményt sugárod, tiszta, kék eget? Szerelmem mért nem rózsás kis fiucska. Ki mindenről oly kedvesen csacsog.“
Itt kedvetlenül bökögött homlokára hüvelykuj-jával.

Csupa „remény“, „tisztá“, „kék ég“, „rózsás“ „fiucska“ azt fogja mondani a világ: Angyal Nándor erőtlenné és túledessé vált. Valami hatalmas két sorral kell e szakot befejeznem. Megvan. Nagyszerű esz-me. Kemény és megrendítő, mint mikor hegyek dől-nek be az északi jegestengerbe.

„Miért kihült tűzhányók érzeményeim? És esz-mém miért hulló-csillagok?“

rajta és beleringatják a fájdalmas akkordok minden hazafi lelkét a sötét idők fonszágos gyászába: — „Virág-regék” ezimen ismert gyöngyeinek párja alig akad az egész művelt világirodalomban. Hogy nemzetünk e jelésének remekei méltó díszben és megérdemelt elterjedésben részesüljenek, elhatároztam, hogy teljes új képes díszkiadásban adom ki. Méhner Vilmos, könyvkiadó.

CSARNOK.

Jósika Miklós szelleméhez.

(A tordai olvasó-növegyelet által a halhatatlan emlékü regényíró születési házában emléktáblával leendő megjelölése, annak költségei fedezésére Tordán, 1884. január hó 1-én rendezett hangversenyre írta: Kerekes Sámuel, elszavalta: Eisenlohr Ulrich.)

Magasba röpített fenkölt égi szellem!
Dics-fénykörödből, oh, tekints alá!
Ünnep van itt ma; ünnepel e város,
Mely egykoron bölcsödöt ringatá.
Ünnep van itt: a szellem ünnepéje,
— Ki halhatatlan: a halált ne félje!

Nézd, nézd az eszme égő lángra gyulva,
Szülőházad falán oltárt emel;
Meghozni mérhet, tömjént szent köréhez,
Mint lelkesül sok honleánykebel.
Meg lesz a márvány s rajt' neved berésze,
Nem hagyja sohasé menni feledésbe.

De mit beszéltek? Emlék-tábla védje
A feledéstől, koszorú neved?
Jel-kép leand ez, mely felett ragyogva,
Lángszellemed örökre fenn lebeg.
Márvány-követ szédül a zord enyészet;
A szellem él, él és el nem enyészhet!

Él szellemed, te uttörő szöccének,
Ki lelki bánýád megvilágítád,
S a gazdag alma minden lelki kincse:
Egyellenné teremté Jósikát.
Regény-világunk uttörője, lelke,
Légy általunk is szívből ünnepelve!

Mint meteor, a láthatár zenithjén,
Egyszerre tünt fel csillogó neved;
A honfi szívből úgy fakadt az érzés,
Mint völgy ölben a forrás ered.
„Abafi”-dat, hogy olvasó a nemzet,
Legott babérral koszorúzni kezdett.

Kérdemtelled nemzedék babérját,
Mert hódított magasztos szellemed,
Egy új világ kelt muzsád szózatára,
Mely épített, teremtett jellemet:
Növelt erényt és nyújtott honszerelmet,
Nemzeti nyelvet, új életre keltett.

Kazinczy nyelvet átadád a népnek,
Az olvasást gyorsan kedveltetád,
A tudományok Pantheonja nyújtott
Elismerésül koszorút feléd
Mely gazdagodva, évről-évre növe,
Egy szép öröklet származott belőle.

De hajh! a vészkiáltó félreált hazánkban,
A szent szabadság kért segély-kezet;

„Nos én magamban álltam...”

Az eső elállt s az oszladozó felhőkön áttetszett az aranyos napsugár. A fákon gyémántcseppek gyanánt szikrázott az eső. A távozó szél halkán dudolt messziről. Felhangzott a felfrissült lombok közül a madarak éneke s a megázott fák erős fenyőillattal teték fűszeressé a megtisztult levegőt. A napnak egész ragyogó hálója tetszett át a fák levelein. Az utakon képződő tavacszkák gyöngén remegtek. Pattogó zajjal, a galyakban meg-meg akadva hulott le a földre egy-egy fejletlen gubacs. S kiugrott, tokácskáját gyönyörrel fuva fel, sima, zöld hátú leveli-béka.

A költő kedvetlenül nézte mindezt.

— Szép, szép, — dugta el dühösen papírját és írószerét — de nem illik verselési hangulatomhoz. Tulderült s tulvidám keret a szenvedélyes képhez, melyet költeményemben rajzolni kezdtem. Abban kell hagynom. Ki tudja mikor jó ismét alkalmas viharos időjárás, hogy befejezzem művemet? Mások nem igen adnak ilyesmire. Napfényes tavasz napon irnak a térről, legelésző tehén társaságában, csinos nő kellemeiről. Boldogtalan irkászok! Hanem e szép időnek örülni, — azt már szabad.

S besziva a halzsamos levegőt, megrázta maga fölött a fákat s jókedvvel szökdécselt ide-oda a lepergő vízcsapok elöl. A nyári nap meg rohamosan szarította fel a furdóhoz vezető utakat.

(Folyt köv.)

Pannoniáért kellett síkra szállni,
Ki végre — hajh! — még is elértezt!
Magyar hazánkért folyt a honfi vére,
Cserlombot fűzén a hová névre.

S midőn Világos ránk veté homályát,
Arad könnyezte hős mártýrját,
Sok hős bujkálva elhagyá hazáját...
— A bujdosás téged is tova vitt,
S ha már a honban benn nem találtak;
Neved akaszták czélgül a halálnak!

Te és halál! Mily kis hitük valának,
Kik rád mondák a nagy ítélet!
A „Neugebüde,” hogy tudhatta volna:
Megölni halhatatlant nem lehet!
Karjára veté a hírnév röpke szárnya,
Hogy a művelt világot összejárja.

Író-neveddel nemzetünk nerét is,
Megismeré sok tácol údegen,
Rokonszene ébredt mindenütt irántunk,
S nem néztek ránk közönyvel, hidegen.
Győzött a szellem és a toll hatalma,
S e két erőnek meg lett diadalmá.

S míg itt a nemzet szibbadott tagokkal,
Csüggedve állt kétség s remény között,
Termékeny műzsdád kinn a belga-földön
Régi babérhoz újakat kötött.
De jött a hovágy, kebled összejörte,
S pihenni sem tért áldott haza-földre.

A por, mely por volt: úgy is elenyészik;
A szellem él örök időkben át,
S bár külföld özi hamvait porodnak.
Jogot csupán mi tarthatunk rád!...
Itt csillogott fel fénye hírnevednek.
— Míg egy magyar él, itt el nem felednek!

És in, e város lelkesült lakói
Emlék-táblával díszítik neved;
Szülőház, márvány, bár mind porba omlik.
De szellemed felette fenn lebeg.
Művedben élsz, mely népszívembe vérsre
Nem engedhet a néma feledésbe!

Magasba röpített, fenkölt égi szellem!
Dics-fénykörödből — oh — tekints alá!
Ünnep van itt ma, ünnepel e város,
Mely egykoron bölcsödöt ringatá.
Ünnep van itt: a szellem ünnepéje...
— Ki halhatatlan: a halált ne félje!

A dohány.

(Humoreszk.)

„Hárman valának együtt, a potrohos bíró,
A fiatal páter s a notárius.”

„Idogáltak vecsernye óta már, keringett s fel is dült a bujdosó pohár.” A bíró tekintélyénél fogva „első” kezdé elbeszélni élettörténetét, melyet a szőlőnedv mámora mind nagyobb hőstettekkel gazdagított. Ezt követte a notárius, ki persze az ország gondjait kezdé tárgyalni, kezdve az országgyűlésen, végezve a bakteren.

Ekkor nagy zajjal rohan be Kotyogi Béni, hivatása szerint járásbírósi tollvivő, ki szabad óráiban „falu postája” gyanánt szerepel.

Hallották az új hírt?! — ez volta köszöntés.

Már megint valami bolondság, valami új pletyka eltiltom, hogy jelenlétemben badarságokat beszéljen. Nem tudom kiállani a kofaságot! — volt a bíró, illetőleg a bor válasza. De uram bátyám csak azt akarom mondani, hogy új szemlést kapunk és 3 új finánczot!

„Oh perversi diaboli diabolorum!” — halatszott a pap válasza — már megint fináncz? Hogy jártam én velük? A multkor midőn vissza tértem Debreczenből, jól elláttam magam dohánynyal. Haza jöve, első dolgom volt, hogy eldicsekedtem vele.

Reggel kinyitottam ablakom, s el-elábrándozva, nagy füstfelhőket eregettem tajt pipámból, elgondolkoztam a haza pusztulásán, a kártékony rovarok pusztításain s átokkal sujtottam a filoxerát. Ez a pont, hol a tudósok megakadnak, mi a haza hírnevét tönkre teszi a külföldön. Nincs már hirhordó „Tokaji!” — s a páter nagyot sohajtott.

Ábrándozásomból a valóra ébredve, láttam mind sétál házam előtt egy fináncz, be-betekinget udvaromra. Nemsokára a szemlést is jön, most már kettesbe megy a szemle. Mindjárt megszólalt

a lelkiismeret hangja, s mire gondoltam volna másra, mint a dohányra?! Semmire!

Már láttam, hogy kutatást fognak tartani.

Dohányt találnak, még pedig csempészett dohányt! Holnap minden vénasszony elbeszéli sugdosva. Hallotta komámasszony a hírt:

Csempészett dohányt kaptak a tisztelendő úrnál! Lesz szörnnyülködés! De mit mondanak a hívek?!

Fel s alá rohantam szobámban. Hová tegyem?! Próbáltam eldugni reverendám zsebére. De az illat?!

Eltettem cipőimbe. De félttem a fináncz orrától.

Hosszu gondolkodás után, szorult kebellem adtam a tűz lángjainak martalékául.

Néztem mint válik porrá, s hamuvá az én szűzdohányom. Megkönnyebbülve bár, de fájdalomtól telt kebellem tértem vissza szobámba s már előre tanulni a cynikus mosolyt, melylyel fogadni fogom a vizsgálatot. Leültem s vártam — vártam, de hiába vártam. Senki! Semmi!

Végre nagy elhatározással felöltöztem, ki megyek az utcára, közönyösen állok meg a finánczok előtt — mintha semmi sem történt volna — kik ajtatosan köszöntenek „laudetur Jesus Christus!” Vissza köszöntem. Kit várnak?! Kérdém.

Rankay urat, kinek fája tisztelendőséged udvarán van s abból szeretnék vásárolni!

Átnyilatott szívemen a néhai dohányom iránti részvét. Mit válaszoltam volna? Megvetőleg néztem rajtuk végig s mérgesen kigyóként sziszegtem:

„O perversi diaboli diabolorum!”

Jebuseus.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó: CIRNER J. JÓZSEF.

Henneberg G. (es. kir. udvariszállító) selyemgyára
Zürichben, privátmegrendelőknek lakására közvetlenül szállít fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín és árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (1)

Hirdetések.

Sz. 744—894.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a királyi kinestár végrehajtónak kiskereki Dikoj Ilia és társa végrehajtást szenvedő elleni 71 frt 81 $\frac{1}{2}$ kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbíró, Kiskereki község határában fekvő kiskereki 152. sz. tjkvben A + 1., 3—18 rend 331., 506/2., 517/1., 616., 667/3., 668/1., 733/1., 733/2., 733/3., 844., 922/1., 944/3., 1214/1., 1252., 1378/1., 1534/1., 1590., 1849/3., helyrajzi szám alatt felvett ingatlanokra az árverést 720 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi június hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor Kiskerek község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán 1894. évi április hó 5-én.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Szentmiklósy József,
kir. aljársbíró.

Sz. 1068—894./tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy „Nagyszabonyi általános tákpénztár” végrehajtónak alamori Florea Georg (Dinnui) és neje végrehajtást szenvedők elleni 400 frt tőke

követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbírósa területén levő Alamor község határán fekvő, az alamori 220 sz. tjkvben A + 1—15 rend 400/1, 401/1, 685, 1067/1, 1265/2, 1295/1, 1296/1, 1478/1, 1591/1, 2230, 2340, 2341, 2366/1, 2367/1, 2762, 2761/2, 3010/1, 3142/2, 2365/1, 3594/2, 3595/2, 3721/1, 3722/1, hrsz., a 311. sz. tjkvben A + 1—2. rend 761/1 2000/1. helyrajzi szám alatt felvett ingatlanokra az árverést ezen megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi július hó 25-ik napján d. e. 10 órakor Alamor községében megrendelt nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladtni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán, 1894. évi május hó 7-én.
A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

Szentmiklósy József,
kir. aljáró.

LE GRIFFON
Valódi Francia papír

Ugyeljenek a jegyre! Ugyeljenek minden utánastól!

a legjobb
A LEGKERESETTEBB
az egészségnek leghasznosabb
SZIVARKA PAPIR

(33-52.)

Jószágok haszonbérbe adása.

A n.-enyedi ev. ref. Bethlen főiskola.

- Diód—tövisi** (188 hold 705 nsz. öl) évi 1000 frt kikiáltási árral.
- Henningfalvi** (373 hold 785 nsz. öl) évi 3240 frt kikiáltási árral.
- Maros-décei** (260 hold 599 nsz. öl) évi 2560 frt kikiáltási árral.
- Maros-szentimrei** 310 hold 977 nsz. öl) évi 2000 frt kikiáltási árral.
- Maros-szentkirályi** (353 hold 57 nsz. öl) évi 2200 frt kikiáltási árral.
- Miriszlói** (167 hold 1517 nsz. öl) évi 1200 frt kikiáltási árral.
- Nagyenyed—tinodi** (256 hold 1313 nsz. öl) évi 3200 frt kikiáltási árral.
- Vingárdi** (850 hold területű jószágai) 4200 frt kikiáltási árral **12 évi bérleti időkorre 1896. márczius hó 1-től 1908. február hó 29-ig** terjedő időre jelen év nyarán haszonbérbe fognak adatni, mire nézve **zárt írásbeli ajánlatok f. évi július hó 15-ig** a főiskola jog- és jószágigazgatóságához nyújtandók be. Az árverési feltételek ugyanott bármikor megtekinthetők.
- A zárt írásbeli ajánlatok mellett ugyanott **szóbeli árverések** is fognak tartatni, és pedig:
A diód—tövisi jószágra nézve f. évi **július 17-én.**
A henningfalvi jószágra nézve f. évi **július 24-én.**
A marosdécei jószágra nézve f. évi **július 31-én.**
A maros-szentimrei jószágra nézve f. évi **augusztus 7-én.**
A maros-szentkirályi jószágra nézve f. évi **augusztus 14-én.**
A miriszlói jószágra nézve f. évi **augusztus 21-én.**

A nagyenyed—tinodi jószágra nézve f. évi **augusztus 28-án.**

A vingárdi jószágra nézve f. évi **szeptember 4-én.**

A zárt írásbeli ajánlatokkal kapcsolatosan **több jószágra is** tétethetik ajánlat, s így a zártajánlatok a szóbeli árverések befejeztével csak f. évi szeptember 4-én d. u. 3 órakor fognak felbontatni.

Bánatpénzül a kikiáltási ár **20%**-a a zártajánlatokhoz esatolandó s a szóbeli árverés előtt leteendő.

Nagy-Enyeden, 1894. május 24-én. 2-3

A Bethlen főiskola jog- és jószágigazgatósága.

Máriaczei Gyomorcsépek

népszerűen hatnak gyomor bajoknál, nékülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégés, bizsergés, fehérség, fehérség, savanyú felbőgés, hasmenés, gyomorgörcs, széküles.

Hathatós gyógyszernek bizonyult lejtésénél, a megnyitásban ez a gyomortól származott, gyomortürelésnél áttekintve, és italokkal, gliszta, májbajok és hámorhoidá-nál.

Emeltet bajoknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitünőknek bizonyultak, s mit száz meg száz bizonyítványt tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg a 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessenek megtekinteni! Csak oly csépeket tessenek elfogadni, melyeknek burkolatán a zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomorcsépek** valódi kaphatók.

Kovács József gyógyszerésznél
Nagy-Enyeden.

Schieszl Károly gyógyszerésznél
Balázsfalván.

Wolf G. és fia gyógyszerészeknél
14-13 Tordán.

Arankamentes lóheremag
nagyszemű 100 kilója 76 frt, 5, 10, 25, 50 kilós zsákokban, államilag ólomzárólva.
6-10

Répamag
ugyanolyan árban, Alvinczen feladva, utánvétellel kapható

Gróf Teleki Arvéd
drassói uradalmában, u. p. Koneza.

Hús-ár-változás.
INCZE ISTVÁN
mészárszékében N.-Enyeden
folyó hó 1-étől

a hús következő árért kapható:

- 1 kilogramm marhahús . . . 40 kr.
- 1 kilogramm borjúhús . . . 36 kr.
- 1 kilogramm sertéshús . . . 44 kr.

Tisztelettel
Incze István.

MC. CORMICK
Fűkaszaló és aratógépek
a legjobbak a világon. Kitüntetve minden kiállításon.

PETROLEUMMOTOROK,
gőz és járgánycséplőgépek, ekék, boronák, rosták, trieurök, sorvetőgépek, kézivetőgépek, kukorica-morzsolók, szecska és répavágók, darálógépek, malmok, úgy mint mindenféle gépek, szerszámok és eszközök a gazdaság számára legjobban és legolcsóbban kapható:

MÜLLER és WEISZ-nál
BUDAPESTEN, Váci-körut 76. a nyugoti pályaudvar közelében.

9-12

HIRDETÉS.

A helyi és vidéki n. é. közönség szives tudomására óhajtom hozni, **Báldi Károly könyvkereskedő** szomszédos helyiségét kapcsolatosan **fűszer, vas, norinbergi és vegyesárú üzletemhez** esatoltan megnagyobbított

czipő- és férfidivat cikkekkel

rendeztem be; egyidejűleg gondoskodtam czipő üzletemben **elkülönített próbahelyiségről** is.

Van szerencsém tehát a nagyérdemű közönségnek ragyóválasztékú **czipő, férfidivat, galanteri áruimat tetszetős alakban, jó minőségben, lépést tartva a változó divattal legjutányosabb árban ajánlani.**

Ajánlom továbbá **fűszer, vas, kötőgyapott és pamutáruimat, dúsan berendezett üveg, porcelán, önálló servis és diszmuáruimat.**

A közelgő sasionra **ugorkás, valamint befőttes üvegeket** jó alakban feltűnő olesó árban lehetek szerencsés tisztelt vevőimnek szolgálhatni.

Pontos és szolid kiszolgálásért kezeskedve, maradtam a n. é. közönség szives megkeresését kérve

Nagy-Enyeden, 1894. június hó

kiváló tisztelettel
PALLOS GYULA.

1-3.